

מאורות עליונים שכולם מאירים

בפרשת השבוע פותח בפסוקים אלה: "וידבר ה' אל משה לאמר, דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעה הנרות". רבי יהודה פתח ואמר את הפסוק: "כחתן יוצא מחופתו". זכאי חלק ישראל שהקדוש ברוך הוא רצה בהם, ונתן להם תורת אמת, שהוא עץ החיים שבו אוהז בן אדם ויורש חיים לזה העולם וחיים לעולם הבא, שכל מי שעוסק בתורה ואוהז בה יש לו חיים ואוהז בחיים, וכל מי שעוזב דברי התורה ופורש מהתורה כאילו הוא פורש מהחיים, וזאת מפני שהיא חיים וכל דבריה חיים וזה שכתוב בספר משלי: "כי חיים הם למוצאייהם ולכל בשרו מרפא".

בוא וראה, עץ החיים אוהז ממעלה למטה, וזה השמש שמאיר לכל, האור שלו מתחיל מהראש ומתפשט בגוף האילן בדרך ישרה, שני צדדים אוהזים בו אחד לצפון ואחד לדרום, ואחד ימין ואחד לשמאל. ובשעה שהשמש מאיר כמו שנאמר: "מאותו גוף האילן ומחזק את זרוע הימין ומאיר בחוזקו", ומחזקו הוא מאיר לשמאל ונכלל באורו.

והוא כחתן יוצא מחופתו, ומי היא חופתו? זו היא ששלמה המלך אמר במגילת שיר השירים: "עטרה שעטרה לו אימו ביום חתונתו". יוצא מחופתו - זה הוא ראש של כל אור, כמו שאתה אומר בפסוק שאחריו "מקצה השמים מוצאו" זו התחלת הכול שנקרא מקצה השמים, ואז יוצא כחתן ממש כאשר יוצא לפגוש את כלתו ואהובת נפשו, ופורש את זרועותיו ומקבל אותה. כעין זה והוא כחתן יוצא מחופתו. הולכת השמש ומתפשטת אצל המערב, כיון שהמערב מתקרב, צד צפון מתעורר כנגדו בראשונה, ומקרב המערב ומזווג אותו במקומו כמו שאמר שלמה המלך במגילת שיר השירים: "שמאלו תחת ראשי", ואחר כך צד דרום שהוא ימין, שכתוב: "וימינו תחבקני". אז ישיש כגיבור לרוץ אורח, להאיר ללבנה. בוא וראה את המילים מפרשת זו: "בהעלותך את הנרות" - אלו מאורות עליונים שכולם מאירים ביחד עם השמש. "הזהר הקדוש"

ברכה לשערי פרנסה טובה: לאיתן מזרחי בן שרה

ברכה לשערי פרנסה טובה: לטל מזרחי בן שרה

"העולם העליון והעולם התחתון"

בוא וראה, העולם העליון והעולם התחתון במשקל אחד נשקלו. ישראל למטה, מלאכים עליונים למעלה. מלאכים עליונים כתוב בספר תהילים: "עושה מלאכיו רוחות" זה במקום עליון. בשעה שיורדים למטה מתלבשים בלבוש של העולם הזה, ואם לא מתלבשים בלבוש כעין זה העולם לא היו יכולים לעמוד בעולם הזה, והעולם לא היה סובל אותם.

ואם במלאכים כך, התורה שבראה אותם ובראה עולמות כולם ומתקיימים בגללה, על אחת כמה וכמה, כיון שירדה לעולם הזה, אם לא שמתלבשת באלו לבושי העולם הזה, לא היה יכול העולם לסבול. ועל כן זה ספור התורה לבוש התורה הוא. מי שחושב שאותו לבוש הוא התורה ממש, ולא דבר אחר, תיפח רוחו ולא יהיה לו חלק בעולם הבא. ומשום כך אמר דוד המלך: "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך" מה שתחת לבוש התורה. יש לבוש שנראה לכל, ואותם טיפשים כאשר רואים בן אדם שנראה להם יפה, לא מסתכלים יותר, חושבים שאותו לבוש גוף, וחושבים שהגוף היא הנשמה.

"הזהר הקדוש"

"להסתכל בנשמת התורה"

לעין זה התורה יש לה גוף, והם מצוות התורה שנקראים גופי התורה, זה הגוף מתלבש בלבושים שהם סיפורי העולם הזה. טיפשי העולם שלא מסתכלים אלא באותו לבוש שהוא ספור התורה, ולא יודעים יותר, ולא מסתכלים במה שהוא תחת אותו לבוש. אלו שיוודעים יותר לא מסתכלים בלבוש, אלא בגוף שהוא תחת אותו לבוש. חכמים עבדי המלך העליון, אלו שעמדו בהר סיני, לא מסתכלים אלא בנשמה שהיא עיקר הכל, התורה ממש. לעולם הבא ולעתיד לבוא עתידים להסתכל בנשמה של נשמת התורה.

בוא וראה, כך גם למעלה, יש לבוש, וגוף, ונשמה, ונשמה לנשמה. שמים וצבאם אלו הם לבוש, וכנסת ישראל (לא של היום) זו שמקבלת את הנשמה, שהיא תפארת ישראל, ועל כן היא גוף לנשמה. נשמה שאמרנו זו תפארת ישראל, שהיא התורה ממש.

ונשמה לנשמה זה הוא העתיק הקדוש, והכול אוחז זה בזה. אוי לאלו הרשעים שאומרים שהתורה אין היא אלא סיפור לחוד, והם מסתכלים בלבוש זה ולא יותר, זכאים הם הצדיקים שמסתכלים בתורה כיאות. יין לא יושב אלא בקנקן, כך התורה א יושבת אלא בלבוש זה, ועל כן לא צריך להסתכל אלא במה שיש תחת הלבוש, ועל כן אלו דברים וכל אלו ספורים לבושים הם. ואם נשמות חומריים שהם ככלי חרס, שבירתן זו היא טהרתן כמו שאתה אומר: "נשברו נטהרו". וסוד הדבר "זבחי אלוקים רוח נשברה".

אבל אלו שעוסקים בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה, שהם אש ומים, ואלו שעוסקים בסודות התורה שהיא אור, בתורה הם נטהרים בה.

"הזהר הקדוש"

לרפואה שלמה ושערי ברכות לאריכות ימים
לשרה יום טוב בת חנה

מדוע נון הפוכה ?

כתוב בפרשת השבוע: "ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפוצו אויבך וינצו שונאיך מפניך". רבי אלעזר אמר: כאן יש להסתכל, נ' שהיא הפוכה (מנוזרת) לאחור כאן בשני מקומות מדוע? ואם תאמר נ' כפופה הרי ידוע. נ' כפופה - נקיבה. נ' פשוטה כלל של זכר ונקיבה, והרי העמדנו, במקום זה, ויהי בנסוע הארון, מדוע? חוזר אחר כך כמו זה [(נון הפוכה). בוא ראה, נ' באשרי יושבי בתיך לא נאמר, מפני שהיא בגלות, כמו שאמר הנביא עמוס: "נפלה ל תוסיף קום בתולת ישראל" אלא מה כתוב למעלה בפרשת השבוע: "וארון ברית ה' נוסע לפנייהם דרך שלושת ימים לתור להם מנוזזה".

כיון שהארון שהיה נוסע, ונו"ן נוסעת עליו (עימו), והרי השכינה על גבי הארון יושבת. בוא וראה, חביבות הקדוש ברוך הוא אצל ישראל, שהרי אף על פי שהם סוטים מדרך ישר, הקדוש ברוך הוא לא רוצה לעזוב אותם, ובכל זמן מחזיר פניו כנגדם, שאם לא כך לא יעמדו בעולם. בוא וראה, הארון היה נוסע לפנייהם דרך שלושת ימים, נ' לא הייתה נבדלת ממנו ונוסעת עימו, ומתוך אהבה שלהם של ישראל, החזירה פניה והסתובבה מאצל הארון, כזו האיילה הצעירה כאשר היא הולכת מחזירה פניה למקום שיוצאת. ועל כן בנסוע הארון, נו"ן סובבה פנים לנגד ישראל, וכיתפה גוף לגבי הארון.

ועל כן כאשר הארון היה נוסע משה אמר קומה ה', אל תעזוב אותנו, החזר פניך אצלנו, אז נו"ן חזרה לגבם כמו זה [(נון הפוכה). כמי שמחזיר פניו למי שאוהב, וכאשר היה מתחיל ארון ישראל לשרות, אז החזירה נו"ן פניה מישראל, וחזרה לגבי הארון, ובכל חזרה.

אמר רבי שמעון בר יוחאי: אלעזר, בודאי כך הוא, אבל כאן לא החזירה פניה מישראל, שאם כך הייתה צריכה נון להתהפך מגוון אחר עליון.

"הזהר הקדוש"

ברכה לשערי אריכות ימים: לרוני בן ויקטוריה

ברכה לשערי רפואה מהרה: לשרה בת מרימה

'הגוף הקדוש'

אבל לעתיד לבוא, הקדוש ברוך הוא יעורר החוכמה בעולם, ויעבדו לו בה זה הוא שכתוב: "ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחוקיי תלכו ומשפטי תשמרו" (ספר יחזקאל פרק ל"ו פסוק כ"ז), לא כראשונים שהשחיתו בו העולם, אלא ועשיתי את אשר בחוקיי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם.

רבי יוסי ורבי היא היו הולכים בדרך. אמר לו רבי יוסי לרבי היא נפתח בתורה ונאמר דבר. פתח רבי יוסי ואמר: "כי ה' אלוֹקֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מוֹזְנֶיךָ לְהַצִּילְךָ וּלְתַתּוֹת אוֹיְבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מוֹזְנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוּוֹת דָּבָר וְשָׁב מֵאֲזוּרֶיךָ", כי ה' אלוֹקֶיךָ מִתְהַלֵּךְ. מהלך היה צריך לו. אלא כמו שאתה אומר: "מִתְהַלֵּךְ הַגֵּן לְרוּז הַיּוֹם וַיִּתְּזוּבָא אָדָם וְאֵשֶׁתּוֹ" (ספר בראשית פרק ג' פסוק ח'). וזה האילן שאכל ממנו אדם הראשון. מתהלך נקיבה מהלך זכר.

וזה הוא שהלך לפני ישראל כאשר היו הולכים במדבר, שכתוב: "וה' הולך לפניכם יומם בעמוד ענן ולילותם הדרך וליילה בעמוד אש להאיר להם" (ספר שמות פרק י"ג פסוק כ"א). והוא שהולך לפני בן אדם כאשר הולך בדרך, שכתוב: "צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו". וזה הוא שהולך לפני בן אדם בשעה שהוא זוכה. ולמה להצילך ולתת אויביך לפניך, להינצל בן אדם בדרך ולא ישלוט בו אחר.

ומשום כך יבקש לו בן אדם להישמר מעוונותיו ולטהר עצמו. מהי טהרה? זה שכתוב: "והיה מוֹזְנֶיךָ קָדוֹשׁ" (ספר דברים פרק כ"ג פסוק ט"ו), מה זה קדוש? קדושים היה צריך לו. אלא מחניך קדוש אלו אברי הגוף, שהגוף מתחבר ונתקן בהם, ומשום כן והיה מחניך קדוש.

"וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוּוֹת דָּבָר" (ספר דברים פרק כ"ג פסוק ט"ו). מה זה ערוות דבר? זה דבר עריות, שזה הוא דבר שהקדוש ברוך הוא מואס בו יותר מהכול. כיון שאמר ולא יראה בך ערוות, מדוע ערוות דבר? אלא אלו רשעי העולם, שמגעילים ומטמאים עצמם במלה שלהם שמוציאים מפיהם, והרי הוא ערוות דבר.

וכל כך למה? בגלל שהוא הולך לפניך. ואם אתה עושה כזה, מייד ושב מאחריך, שלא ילך עמך וישוב מאחוריך. ואנחנו הרי הלכנו לפניך בדרך נתעסק בדברי התורה שהרי התורה מתעטרת על ראשו של בן אדם, והשכינה לא סרה ממנו.

"הזוהר הקדוש"

ברכה לשערי רפואה מהרה: לקלודין בת מרימה

ברכה לשערי רפואה מהרה: ליעל בת נעמי

”מרגלית שמאירה את העולם”

רבי פנחס היה שכיח לפני רבי רחומאי בשפת ים כנרת, ובן אדם זקן ושבע ימים היה ועיניו הסתלקו מלראות. אמר לרבי פינחס, ודאי שמעתי שיוחאי חברינו יש לו מרגלית אבן טובה. והסתכלתי באור שאותה מרגלית מוציאה כאור השמש מנרתיקה, ומאירה את כל העולם. ואותו אור עומד משמים לארץ ומאיר כל העולם, עד שישוב עתיק ימים, וישב על הכסא כיאות, ואותו אור כלול כולו בביתך, ומאור שנכלל בביתך יוצא אור דק וקטן, ויוצא לחוץ ומאיר כל העולם זכאי חלקך. צא בני צא לך אחרי אותה מרגלית שמאירה את העולם, שהרי השעה עומדת לך.

יצא מלפניו ועמד לעלות באותה ספינה ושני אנשים איתו. ראה שני ציפורים שהיו באות וטסות על הים, הרים להם קול ואמר: ציפורים ציפורים שאתם טסות על הים, ראיתם מקום שבו יוחאי שם. שהה קצת ואמר ציפורים ציפורים לכו והשיבו לי. פרחו והלכו נכנסו בים והלכו להם.

עד שיצא, הרי אותן ציפורים באו ובפיה של אחת מהן פתקה אחת. וכתוב בתוכה שהרי בן יוחאי יצא מן מהמערה ורבי אלעזר בנו. הלך אצלו ומצא אותו משונה וגופו מלא חלודה. בכה איתו ואמר וי שראיתך בכך. אמר זכאי חלקי שראית אותי בכך, שאלמלא לא ראית אותי בכך לא הייתי בכך. פתח רבי שמעון במצוות התורה ואמר, מצוות התורה שנתן הקדוש ברוך הוא לישראל כולן בתורה בדרך כלל כתובות.

”בראשית” ברא אלוקים, זו היא מצווה ראשונה של הכול. ונקראת מצווה זו יראת ה’, שנקראת ראשית שכתוב: ”ראשית חוכמה יראת ה’ שכל טוב לכל עושיהם תהילתו עומד לעד” (ספר תהילים פרק קי”א פסוק י) יראת ה’ - ראשית דעת. בגלל שדבר זה ראשית נקרא. וזה הוא שער להיכנס אל תוך האמונה, ועל מצווה זו מתקיים כל העולם.

”הזהר הקדוש”

לברכה מיוחדת לזיווג מהרה

ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

ליעקב בן רבקה

פינת הצדיק

השבוע: רבי יהושע בן חנניה

על רבי יהושע בן חנניה עליו אמר רבן יוחנן: "אשרי יולדתו" אמו אצילת הרוח נהגה להביא את בנה יהושע כתינוק לישיבת החכמים כדי שקול התורה יחדור לאוזניו הרכות. רבי יהושע בן חנניה הצטיין בתורה, בתורת ההיגיון, מנהיגות ומדינאות, והיה ידוע בעוז רוחו בווכוחים עם כל יריבי היהדות, והוא התפרסם כחכם גדול. כבר בימי המקדש היה אחד מראשי הדוברים בסנהדרין: "עמד רבי יהושע על רגליו ואמר: לא בושא וכלימה היא לנו שנגזור טומאה על עיר אבותינו. והעובדה כי הדבר נאמר בנוכחות אב בית הדין רבן יוחנן בן זכאי מהווה ראיה כי כבר בזמן זה היה רבי יהושע אחד מברי הסמכא נעם. הוא התגורר בפקיעין, בבקתה דלה. חרף היותו אחד מגדולי התורה החשובים, חריף ומדינאי, בכל זאת חי בעוני מרוד והתפרנס מלחם צר מעמלו "כעושה חוטים", וקירות בקתתו הפשוטה הושחרו מפיה אש הפחם בה עמל. "גדולי חכמי ישראל היו מהן חוטבי עצים ומהן שואבי מים" ואף על פי כן היו עוסקים בתורה ביום ובלילה, ואיש מפי איש ומפי משה רבינו. בקרב חז"ל לא היה אף פעם הבדל בין עשירים ועניים, ורבי יהושע בן חנניה שהיה העני המרוד היה שווה ערך לרבי אליעזר בן הורקנוס העשיר ביותר. ומעמדו של רבי יוחנן בן נורי העני המרוד היה שווה למעמדו של רבי טרפון ורבי עקיבא העשירים, ורבי יוסי הגלילי העני לרבי אלעזר בן ער העשיר. אלעזר בן ערך העשיר.

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

פינת הקבלה

השבוע: השגת השכל והחושים

שני סוגים של השגה הם: "השגת השכל והשגת חושים". השגת החושים כוללת שאדם משיג בחושיו. השגה שכלית כוללת שאדם משיג בשכלו ללא שימוש ישיר בחושיו. השגה שכלית היא אמיתית יותר מהשגה חושית, כי החושים יכולים להטעות את האדם ורבות הן הדוגמאות לכך, אך משהרגלנו משחר ילדותנו לסמוך על החושים בלבד, הרי השגת השכלית אינה מפותחת בגיל צעיר, ולכן אנו סומכים על חושינו בלבד. כל אותן השגות, שהאדם מגיע אליהן בכל המקצועות, נקראות "הארת השכל". כלומר מקור השכל, הנקרא "אור השכל", שולח הארה, הברקה שכלית, ואז הדבר הנלמד נעשה ברור ומובן ונתפס בתודעה. כל תלמיד עבר את החוויה הזאת של מאמץ להבנת נושא כל שהוא והמאמץ הוא עקשני, שאינו נושא פרי, ולפתע פתאום צץ רעיון או הברקת-פתאום והעניין הקשה נעשה מובן. הברקה שכלית זו באה ממקור השכל והרי הוא כמעין המתגבר השופע הארות שכליות, המאפשר לנו להבין דברים ולהגיע למסקנות של ממש אף באותם תחומים שאין לחושים תפיסה בהם. מקור השכל נמצא אצל כל אדם ואדם. חכמי תורת הקבלה רואים בנשמה את מקור השכל. כעת מתברר מדוע אין האדם יכול להשיג את מהות נשמתו, כיוון שהנשמה היא למעלה מהשגה של האדם, ולמעלה מן השכל.

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

פינת המוסר

והשבוע: "יופי הבריאה"

ה"חזון איש" ז"ל בספרו על אמונה ובטחון כותב: "אם האדם הוא בעל נפש, שעתו שעת השקט. חופשי מרעבון תאווני, ועינו מרהיבה ממחזה השמים לרום, והארץ לעומק, והוא נרגש ונדהם, כי כל העולם נראה לפניו כחידה סתומה ונפלאה, והחידה מלפפת את מוחו ולבבו, והרי הוא כמתעלף לא נשאר בו רוח בלתי אל החידה כל מעיינו ומגמתו, ודעת פתרונה כלתה נפשו, ונבחר לו לבוא באש ובמים בשבילה, כי מה לו ולחיים אם החיים הנעימים הללו נעלמים ממנו כלית ההעלם ונפשו סחרחרה ואבלה וכמהה להבין סודה ולדעת שורשה - והשערים ננעלו. נפלאות אלו אכן מבטאות את הרגשתו של האדם שהצליח להימלט מעט מהסחרור והקצב הרצחני, המכתיבים לנו את חיינו יום יום. ולאחר ש"החזון איש" ממשיך לתאר את יפי הבריאה, כיצד האדם וכל אשר סביבו נבראו בתוכנית ערוכה ומחושבת מראש. ואמיתות מציאותו יתברך מתקבלת על לבו ללא היסוס וללא פקפוק כי לבו רואה תמיד ברקי נוגה ובהכרח בוראו יתברך שמו ימצא פתרון החידה של העולם כולו אשר האמונה שיש בורא לעולם, אשר הוא מנהיגו. ועוד כתב הרמח"ל בספר: "מסילת ישרים" יסוד החסידות ושורש העבודה התמימה שידע האדם מה חובתו בעולמו. אם לא זכה האדם שיצרו ידחק בו להכיר את בוראו, באה התורה והטילה חובה על כל יהודי לדעת את חובתו בעולמו.

ברכה לזיווג מהרה: לאירנה בת יעל

פינת הרוחניות

והשבוע: "מישור הרוחני"

ניקח למשל את התפילה. הקבלה מסבירה את התפילה בעליה בסולם הרוחני אשר תחייתו בתחילה התפילה וראשו בסופה. וזה תאור מתאים במימד רוחני לא יתכן אלא אם קיימת שפה מיוחדת לכך. ההסבר הוא פשוט. חיינו בנויים ומתנהלים על פני שני מישורים: א. המישור החומרי ב. המישור הרוחני. המישור החומרי תובע צרכיו על ידי מערכת נפלאה של גוף האדם ומילוי צרכים אלה או עי מילואם מורגשים היטב. אין צורך לשכנע להקפיד על שמירה על גופו ורכושו, כשהתוצאה מורגשת ע"י החושים. אם אדם לא יאכל אז הוא ירעב, ואם לא ינשום הוא ייחנק, ואם לא ישתכר ממון לא יוכל לפרנס עצמו. וטבעי הוא הדבר, שהאדם ישקיע זמן ומחשבה כדי לספק את הדרישות של גופו. ואכן רוב בני האדם עסוקים רוב זמנם במימוש החומרי. לעומת זאת המישור הרוחני אינו בולט אלא נעלם ונסתר, ורק אצל יחדי סגולה מתפתחות דרישות רוחניות מעצמן. אלמלא החיפוש אחר תוכן בחיים שהוענקו לנו. רק כאשר האדם מגיע לשעת שקט והוא חופשי מרעבון תאווני, מתבונן סביבו מתרגש ומתפעל ממעשי הקדוש ברוך הוא, ואז מתחיל להתעורר אצלו המישור הרוחני ומציג את דרישותיו. והרי שהאדם צריך ללחום בצד הרע ולהתגבר עליו ולהכניע אותו. ונמצא שהמישור הרוחני נחות מהמישור הגשמי בכל השטחים. וההתעוררות במישור הרוחני שהיא הגבוהה ביותר.

ברכה לזיווג מהרה: לקטי בת יעל

”ברכת הכהנים טסות לרקיע”

מצווה זו לברך הכהן את העם בכל יום בזקיפת האצבעות, ולברך ברכה בכל יום, להימצא ברכות למעלה ולמטה בעולם הזה, שהרי אצבעות עומדות בסוד עליון. חמש תוך חמש. חמש של ימין וחמש של שמאל. חמש של ימין הן שבח יתר על אלו של שמאל, וזאת מפני שהרי הימין יש לו שבח יתר על שמאל. ועל כן בברכה אשר מברך הכהן את העם, צריך לזקוף ימין על שמאל, ולעיין בעין טובה.

וכאשר פורש ידיו הכהן, השכינה שורה על אלו האצבעות, שהרי הקדוש ברוך הוא מסכים עם הכהן באלו הברכות, וישראל מתברכים משני הצדדים בעולם העליון ובעולם הזה. ממעלה השכינה שורה על אלו האצבעות, והכהן אשר מברך.

בוא וראה, דברים אשר עושים מעוררים דברים למעלה, כמו כן בפרישת אצבעות הכהן למטה, מתעוררת השכינה לבוא ולשרות עלינו. וכן כמה דברים הם בעולם שמעוררים דברים למעלה, שהרי בהתעוררות שלמטה מתעורר כח אחר למעלה. והרי העמדנו בכמה מקומות. וזהו הוא טעם הלולב וזהו טעם השופר. וכמו אלו בזה האופן עשר אצבעות מעוררות השכינה לשרות עליהם. מעוררות עשר דרגות אחרות למעלה להאיר. והכול בשעה אחת.

ועל כן אסור לו לבן אדם לזקוף אצבעות בזקיפה לחינם, אלא בתפילה ובברכות ובשם של הקדוש ברוך הוא. והרי העמדנו שהן התעוררות השם הקדוש וסוד האמונה. זקיפת האצבעות, ממונים באותה זקיפה שלהם עשרה שליטים כמו שהעמידוהו. והכהן צריך לברך בעין טובה בהסכמת השכינה כמו שנאמר.

באותה שעה שברכה זו יוצאת מפי הכהן, אלו שישים אותיות יוצאות וטסות ברקיע, וממונים שישים שרים על כל אות ואות. וכולם מודים על כל אלו ברכות. מה הטעם שישים אותיות בברכות אלו? מפני שישראל שישים ריבוא הם (600,000), ובסוד שישים ריבוא עומדים תדיר בעולם, וכל אחד ואחד באותו אחד ריבוא..

השם הקדוש שיוצא מזה, עולה למעלה עד אותו כסא שלמעלה. והכול השכינה העליונה והשכינה שלמטה מודים לכהן באלו הברכות, וכל אלו שישים ממונים. ועל כן כתוב בתורתנו הקדושה: "ושבו את שבי ע"ל בני ישראל ואני אברכם". ואז הקדוש ברוך הוא מברך את עם ישראל הקדוש.

”הזוהר הקדוש”

ברכה לשערי פרנסה טובה: לדוד כהן בן שרה

ברכה לזיווג מהרה: לדוד כהן בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

”רוח הנפש עולה בחלומות”

רבי שמעון היה הולך בדרך והיה עמו רבי אלעזר בנו ורבי אבא ורבי יהודה. בעוד שהיו הולכים אמר רבי שמעון, תמהני איך בני העולם לא משגיחים לדעת דברי התורה ועל הם קיימים. פתח ואמר: ”נפשי איויתך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך” (ספר ישעיה פרק כ”ו פסוק ט’), זה הפסוק והעמדנו אותו. אבל בוא ראה, נפש בן אדם כאשר עולה למיטתו, יוצאת ממנו ועולה למעלה. ואם תאמר שכולם עולים למעלה, לא כל אחד ואחד רואה פני המלך, אלא הנפש עולה ולא נשאר בה עם הגוף, חוץ מרושם אחד מנשימה אחת של חיות הלב.

והנפש הולכת ורוצה לעלות, וכמה דרגות לדרגות לעלות, משוטטת והיא פוגשת באילו כיסויי אורות של הטומאה. אם היא טהורה שלא נטמאה ביום, עולה למעלה. ואם לא טהורה נטמאת ביניהם ומתדבקת בהם ולא עולה יותר. ושם מודיעים לה דברים, והיא מתדבקת מאלו דברים של זמן קרוב, ולפעמים שמצחקים בה ומודיעים דברי כזב.

ואז הולכת בצורה כזאת כל הלילה, עד שיתעורר בן האדם ושבה למקומה. זכאים הם הצדיקים שמגלה להם הקדוש ברוך הוא סודות שלו בחלום, כדי שישמרו מן הדין. אוי לאלו רשעי העולם שמטמאים עצמם ונפשם.

בוא ראה, אלו שלא נטמאו, כאשר עולים במיטתם, הנפש עולה ונכנסת בין כל אלו דרגות בתחילה, ועולה ולא מתדבקת בהם, ואחר כך הולכת ומשוטטת ועולה לפי דרכה. אותה נפש שזוכה לעלות, נראית לפני מי שמסביר פני ימים, ומתדבקת ברצון להיראות בתאוה העליונה, לראות בנועם המלך ולבקר בהיכלו, וזה הוא בן אדם שיש לו חלק תדיר בעולם הבא.

וזו היא הנפש שהשתוקקות שלה כאשר עולה, בקדוש ברוך הוא תמיד, ולא נדבקת באלו מיני אורות אחרים, והיא הולכת אחר המין הקדוש, במקום שיצאה משם. ומשום כך כתוב: ”נפשי איויתך בלילה כדי לרדוף אחריך”, ולא להתפתות אחר מין אחר זר.

בוא ראה, נפשי, זו נפש שהיא שולטת בלילה לרדוף אחר דרגה שלו. רוח ביום, שכתוב: ”נפשי איויתך בלילה” - זו נפש שהיא שולטת בלילה. אף רוחי בקרבי אשחרך - זה רוח שהוא שולט ביום. ואם תאמר ששתי דרגות הם בפירוד, לא כך שהרי דרגה אחת הם והם שניים בחיבור אחד. ואחד עליון ששולט עליהם ונדבק בהם והם בו ונקראת ”נשמה”. וכל הדרגות עולות בסוד החוכמה.

שכאשר מסתכלים באלו הדרגות, יסתכל בן אדם בחוכמה עליונה. וזאת הנשמה נכנסת בהם ומתדבקים בה, וכאשר זה שולט, אז אותו בן אדם נקרא קדוש שלם מהכול, רצון אחד לגבי הקדוש ברוך הוא.

”הזהר הקדוש”

ברכה לשערי רפואה מהרה: לאברהם בן פנינה

ברכה לשערי פרנסה טובה: לאברהם בן מנחם

הרמב"ם פרק ב'

רבי משה בן מימון

פינת
הזהב

הרמב"ם בספרו "היד החזקה" אינו מזכיר הלכה זו, יתכן כי לא מצא הסבר רפואי לסכנה הזו. וקיימות דוגמאות במסכתות נוספות רבות. במשנה תורה לא הובאו מסקנות הלכתיות הנובעות מהנחות מדעיות המובאות בש"ס, ואם ההנחות המדעיות הללו אינן מתאימות לידע המדעי של הרמב"ם.

קבוצת הלכות שסיבתם מעשה שדים או מזיקים. הגמרא בברכות אומרת: אמר רבי ישמעאל בן אלישע: שלושה דברים סח לי צוריאל שר הפנים: אל תיטול חלוקך בשחרית מיד השמש ותלבש, אל תיטול ידך ממנו שלא נטל ידיו, ואל תחזיר כוס אספרגוס, אלא למי שנתנו לך. מפני שדים וחבורת מלאכי חבלה מצפין לאדם ואומרים מתי יבוא אדם לידי אחד מהדברים וילכד. אמר רבי יהושע בן לוי: שלושה דברים סח לי מלאך המוות..

ואל תעמוד לפני הנשים בשעה שהן חוזרות מן המת.. מפני שאני מרקד ובא לפניהם, וחרבי בידי ויש לי רשות לחבל. השולחן ערוך באורח חיים: לא ייטול ממי שלא נטל ידיו שחרית, וביורה דעה פסק: יש למנוע מלצאת נשים לבית הקברות אחר המיטה. אולם הרמב"ם הביא הלכות אלו בספריו. והרמב"ם לא כתב בספרו הלכות התלויות במעשה שדים או מזיקין כגון: אסור לשאול בשלום חברו בלילה, חיישינן שמא הוא שד. ולסיכום: הלכות שסיבתן היא מעשה שדים או מזיקין לא הובאו בדרך כלל ב"משנה תורה" להרמב"ם.

כיצד נוהג הרמב"ם בהביאו הלכות אלה ב"משנה תורה". הגמרא: התולה תפילין- יתלו לו חייו. הרמב"ם: אסור לתלות תפילין. הגמרא: כל המזלזל בנטילת ידיים- נעקר מן העולם. הרמב"ם: אסור לזלזל בנטילת ידיים. הגמרא: כל המבזה תלמידי חכמים- אין רפואה למכתו. הרמב"ם: עוון גדול לבזות תלמידי חכמים. משפחתו של הרמב"ם נקראת בשם "בן עובדיה, על שם אבי המשפחה.

הראשון ברשימות היחס של הרמב"ם, רבי עובדיה דיין בקורדובה. יש הממשיכים את שושלת היוחסין של הרמב"ם עד רבי יהודה הנשיא חותם המשנה. המתחייס לזרעו של דוד המלך. בין הרמב"ם לרבי עובדיה דיין 7 דורות. רבי עובדיה דיין, רבי שלמה, רבי עובדיה דיין, רבי יוסף הדיין, רבי יצחק הדיין, רבי יוסף החכם, רבי מימון הדיין ובנו רבי משה והוא הרמב"ם...
המשך בעמוד הבא

מסכם באופן שיטתי את הגישות הפילוסופיות השונות לגבי השגחה אלוקית. אין כלל השגחת אלוקית והכל ביד המקרה, זוהי שיטתו של "אפיקורוס". ההשגחה קיימת לגבי כל דבר הנמצא מתחת לגלגל הירח, ההשגחה האלוקית הדוקה מאוד עד לכדי מניעת פעולה רצונית של האדם. לאדם יכולת לפעול כלומר חופש בחירה ועם זאת קיימת השגחה של א-ל יודע כל. הא-ל גומל לאדם כמעשיו באופן צודק. מה שנראה בעינינו כעוול (כמו שאדם שנולד עם מום) הוא למעשה לטובת האדם.

אין מקריות בעולם והכל: מנשירת עלה ועד לאסונות כבדים בעולם והם נגרמים על ידי הקדוש ברוך הוא. ולאדם יש חופש בחירה ופעולה. הא-ל הוא יודע כל וצודק בכל. הגמול והעונש צודקים גם אם איננו מבינים, וזאת בגלל מגבלות השכל האנושי, ואת הסיבות לכך, וזוהי השקפת היהדות שהיא תורת משה. הרמב"ם טוען כי על בני האדם חלה השגחה אלוקית פרטית, ואילו על כל שאר הנבראים חלה השגחה מינית. אבל ההשגחה הפרטית שחלה על בני האדם אינה שווה לכולם, אלא תלויה במידת קרבתם לא-ל.

לפי מידת השכל המגיעה אליו, תהיה מה שמגיע אליו מן ההשגחה. אנשים הבורים מקבלים השגחה כללית של המין האנושי, ואילו הצדיקים ובראשם הנביאים מקבלים השגחה פרטית. בהמשך נראה כי ההשגחה הפרטית, לפי הרמב"ם שונה מתפיסה המקובלת.

יחד עם זאת הרמב"ם מקבל את התפיסה שיש השגחה אלוקית כללית ופרטית בעולם. הרמב"ם מסכים עם הדעה כי לחוכמה שתי פנים. ועוד קבעו בספרי הנביאים ובדברי החכמים את ידיעת התורה כמין אחד, ואין החוכמה כמין אחר. בנוסף הרמב"ם מציין את דברי חז"ל שקבעו כי שלמה היה חכם מכל בני האדם בדורו, אך לא חכם יותר ממשה רבנו שהיה מצוי בחוכמה האנושית...**המשך בשבוע הבא**

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

אליהו הנביא פרק א'

יום הסתלקותו של אליהו הנביא הגיע. והוא ידע כי לא ימות כמות כל בני האדם, אלא יעלה חי השמימה. אור הבוקר של אותו יום היה צלול ובהיר עד למאוד. אליהו ותלמידו אלישע יצאו מן הגלגל, אולם אלישע תלמידו, אשר זכה לשמש את אליהו בכל ליבו ונפשו. ירדו השניים אל הירדן ובעקבותיהם באו חמישים בני הנביאים אשר מיריחו. ובהגיעם אל שפת הנחל ואל מימיו הגועשים נטל הנביא את אדרתו, אשר היא המלבוש היקר המיוחד לנביאים. בתוך כך, השתנו פני השמים הבהירים, וצבעם הפך מתכלת לורוד, וזה הלך והאדים, ואבני העמק קלטו אף הן את צבע השמים הארגמני.

והעלים מתעופפים החלו ממלאים את האוויר. וכשם שבמרכבה העליונה הסערה והאש המתלקחת מקיפים את הנוגה. כך, בטרם יעלה נביא האלוקים לנוגה העליון של זיו שכינתו יתברך, והקיפוהו אש וסערה. ואז יצא מלאך המוות וקרא בזעם: "איכה יזכה ילוד אשה לכל אלה" ענה לו הקדוש ברוך הוא: "לשם כך בראתי את השמים, כדי שיעלה אליהו אליהם". שב וטען מלאך המוות: עכשיו יהיה פתחון פה לבריות, אין אליהו כשאר הבריות ענה לו הקדוש ברוך הוא. ואז ירד מלאך המוות לקחת את נשמת אליהו - אולם הקדוש ברוך הוא לא נתן לו רשות. וכאשר עלה אליהו בסערה השמימה נתפשט גופו מן הרוח, ואז, אליהו הנביא הפך להיות מלאך קדוש כשאר קדושים העליונים.

המשך בעמוד הבא

ראה אליהו ברוח קודשו את גודל טומאת כישופיה של איזבל, ואת רצונה העז להרע לו. והתיירא מפניה מאוד. ואיך התיירא אותו צדיק מפני מרשעת זו? הלא כח הקדושה גדול מן הטומאה לאין שיעור? אלא, אף שכל מה שהיה גוזר אליהו היה הקדוש ברוך הוא מקיים. עמד אליהו ונשא כפיו בתפילה לפני שוכן מרומים, ויציל נפשו מהמרשעת. ענה לו הקדוש ברוך הוא: הטוב אתה מאבותיך? ויחזה והנה רוח יוצאת מאת ה'. אשר לא הייתה בעולם רוח כזאת.

לפתע פתאום באה הרוח, ונושאת בכנפיה שברי ענפים, גזעי עצים מבוקעים ואבנים גדולות. והמדבר דמה עתה לים גועש וסוער, האוויר התמלא באבק סמיך ומסמא עיניים. בקול רעש מזעזע התבקע לפתע ההר הסמוך ונחלי עפר ואבנים מתגלגלות החלו זורמים ממרומי ההר אל העמק. וקולותיהם המבוהלים של חיות המדבר שהוטרדו ממנוחתן נבלעו בתוך שריקות הרוח, ודבר לא נשמע עוד. ואחר הרוח בא הרעש וקולו היה רם שבעתיים מקול הרוח, דומה היה שכל הבריאה חוזרת לתוהו ובוהו שלפני ששת ימי בראשית. לכל מקום ולכל פינה הגיע הרעש הנורא, והעולם כולו התנער ממקומו בבהלה. ואליהו הבחין עתה כי מעבר לאחד ההרים בוקעת ומהבהבת אש צהובה. והאש החלה לעטוף בזרועותיה הארוכות האדמוניות, את כל הנקרה לפנייה, ומלחכת ברעבתנות עצים, אבנים ועפר.

המשך בשבוע הבא

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים
לשרון בובליל
ולכל בני משפחתו

משה רבנו פרק ז'

אבי הנביאים

וכך זכה יתרו לכבוד מלכים, וכל העם יצא לקראתו. וכאשר פגש בו משה שתחוה לו ונשקו ודרש לשלומו. למחרת היום בחן יתרו את הנהגות משה רבנו והנהגות העם. ויתרו הציע למשה שימנה לו שרי אלפים שרי מאות ושרי עשרות וכו'..ועוד אמר יתרו למשה רבינו בדרכו למדיין: "נר בחשכה תדליקנו-יופץ זהרו למרחק". וכאשר לאור החמה תציתנו-יחזיר אורו ורישומו נמחק". ובזה הסביר יתרו למשה ואמר: "אתה משה נמשל לזוהר החמה". אוצר היה שמור אצל הקדוש ברוך הוא בבית גנזיו - והיא התורה הקדושה.

בספר התורה הסתכל הקדוש ברוך הוא קודם בריאת העולם, ולפי הנאמר בו ברא עולם ועלמיה. התורה היא נצחית, אין לה חלף ותמורה, התורה אורה, ושכרה שמור לעולם הבא. התורה מקור אושר לשומריה, מרימה היא אותם מעל כל אומה שבעולם, מקיימי מצוותיה בנים הם לה' וזוכים לתואר עם סגולה.

הקדוש ברוך הוא הציע את התורה לשבעים אומות העולם והם מצאו כי לא יוכלו לקיימא..ורק עם ישראל אמר "כל אשר דיבר ה' נעשה". ומשה רבנו עלה למרום. ומשה רבנו ישב למרגלות כסא הכבוד, וראה את משמרות המלאכים, והאזין לשירתם ולשירת כל הברואים בעולם. דעתם של המלאכים לא הייתה נוחה מנוכחותו של משה רבנו בניהם, והם שאלו את הקדוש ברוך הוא: מה לילוד של אשה בינינו? אמר להם הבורא: לקבל את התורה בא. אז טענו המלאכים מסור את תורתך בידינו ונקיימה. ואז הורה הקדוש ברוך הוא למשה רבנו: השב להם תשובה, ומשה חשש פן ישרפוהו המלאכים בהבל פיהם. אמר לו הקדוש ברוך הוא: "החזק ברגלי הכסא הכבוד ולא יזיקו לך". ואז לבש משה רבנו עוז וענה תשובה ניצחת למלאכים ואמר להם: נאמר בתורה כבד את אביך ואת אמך-כלום יש לכם הורים לכבדם? ועוד כתוב לא תגנוב, כלום יש לכם יצר הרע שיסית אתכם לגנוב?..ואז נוכחו המלאכים בצדקת הדברים וקראו: "ה' אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ". ומרגע זה המלאכים קיבלו את משה כמלאך בין מלאכים, והם מסרו לו את סודות התורה, נתנו בידו סגולות שונות לרפואה, ומלאך המוות הגדיל לעשות וגילה לו את סוד הקטורת המסוגלת לעצור מגיפה.

מריבה קשה נטשה בין ההרים שבעולם, ומריבה זו על שום מה? שמועה פשטה בעולם כולו, אומות העולם, בעלי החיים, הצומח והדומם-כולם ידעו שהקדוש ברוך הוא מבקש לתת תורה לאומה נבחרת לעם ישראל. והמריבה הייתה קשה. הר גריזים קרא: עלי תינתן התורה. הר שניר קרא: כי אם בי יבחר ה'. הר הכרמל והר התבור שרו ואמרו: פורחים אנו בשלל צבעי הקשת. נישאת קומתנו אל על.. ואז היה הר אחד שעמד במדבר סיני שלא השתתף במריבה, והיה הר עניו ובו בחר הקדוש ברוך הוא ונדמה היה שעוד מעט יחרב כל העולם. וכל ההרים בעולם

הזדעזעו. רע ומר היה גורלם של גויי העולם, הם לא יכלו לעמוד באותה קדושה שהייתה במתן התורה. עבורם היה קול ה' כסם המוות, ובהישמעו רעד גופם. "קולו של הקדוש ברוך הוא נחלק לשבעים לשון", כדי שכל אומות העולם יבינו את דבר ה' וידעו את רום כבודו ותפארתו. וכל ישראל עומדים בקרבת ההר, כשהגיע קול ה' לאוזניהם של ישראל, הם חשו שיצר הרע נעקר מהם לגמרי מליבותם, וכולם היו קדושים ורוחניים כמלאכים. ומהיכן מגיע קול ה' ? תמהו ישראל. וישראל הסבו פניהם לעבר צד צפון. אך לא. והקול נדמה כנשמע במערב, הביטו בני ישראל לכל עבר ולכל רוחות השמים, עד שהבינו שקול ה' נשמע מכל פינה ומלוא כל הארץ כבודו.

וקולו של הקדוש ברוך הוא נחלק לשבעה חלקים ולשבע דרגות שהיו בעם ישראל והם: נשים, תינוקות, ילדים, נערים, בחורים, זקנים ומשה רבנו. כל אחד שמע והבין בפי כוחו. "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ, לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲוֹזְרִים" קרא הקדוש ברוך הוא וקולו נשמע בכל העולם כולו. והנה אותיות של אש של אש יוצאות מן הענן. א-נ-כ-י, אות אחר אות דולקות בלהבת אש נראו לעיני בני ישראל, והם לא יכלו עוד לשאת את המראה. ומרוב אימה נפלו על פניהם ופרחה נשמתם. אך אל פחד, הקדוש ברוך הוא האוהב את עמו ישראל שלח אל בני ישראל שנפחו נשמתם שש מאות אלף מלאכים שיסייעו בידם. והוריד להם טל של תחיה, ונתקיימה בהם תחיית המתים ממש, ועיניהם נפקחו ומלאכי השרת נלוו בדיהם והחזירו אותם למקום שבו עמדו במרחק של אלף מטר מהר סיני. והרגיע אותם משה רבנו ואמר: אין הקדוש ברוך הוא מבקש אלא לרומם אתכם מכל העמים ולהראות את כבודכם ברבים. כל מילה שבתורה, כל אות, כל תג וטעם אמת הם. ללא שינוי, בלי תוספת, ללא שיוף, או זיוף או סילוף.

מיום נתינת התורה ועד סוף הדורות עומדת היא בשלמותה. משה רבנו עלה למרום לשהות במחיצתו של הקדוש ברוך הוא. ארבעים יום וארבעים לילה היה משה רבנו במחיצת המלאכים, וכדרכם לא אכל ולא נתן תנומה לעיניו, שכל הווייתו אמרה קדושה וטהרה. ומשה רבנו למד מפי השכינה דברי אלוקים חיים, וכל אות בתורה הובהרה, לכל תג היה הסבר, ומשה רבנו למד תורה מפי הקדוש ברוך הוא...

בשבוע הבא פרק אחרון

בלקח ממדרשי חז"ל

ז"ל

יחזקאל בן חביבה ואליהו

לעילוי נשמת:

ז"ל

גניה יחזקאלי בת צ' חלה

לעילוי נשמת:

ז"ל

שלמה יחזקאל בן יפה

לעילוי נשמת:

"כבד את אביך ואת אמך" גם לאחר מותם

זו החוברת "יזכור" לתפילה לבית העלמין. ואין צורך

בספר תהילים, סידורים ושאר הספרים. וכולם קוראים לפי הסדר ובלי חיפושים. והכול בחוברת אחת. חוברת התפילה לנפטר/ת כולל: שם המלא ותמונה, תאריך פטירה, גוש חלקה ומקום הקבורה. כמו כן "אלפא ביתא" שמו המלא יצוין בספר תהילים ומשניות לפי האותיות של שם הנפטר/ת, ואותיות נשמה בתהילים, לימוד מהזוהר עם שם הנפטר/ת, קדיש, ואשכבה עם שם המלא של הנפטר/ת. החוברת עם כריכה כרומו צבעונית, ודפים בנייר כרומו בגודל 15 על 22 ס"מ. והיא לכל החיים במשפחה. גם מכתב אישי לנפטר/ת..

וכך יזכר הנפטר/ת כל שנה ולנצח!! בנוסח ספרדי או אשכנזי.

כל ההזמנה נעשית באימייל או בדואר. וכן אפשר לכתוב ולהנציח את כל חיי הנפטר/ת. בחוברת או בספר על ידי סופר סת"ם ירא שמים.

והקדשה בגיליון הקדוש והטהור "זוהר הקדוש"

B.ARYE@NETO.NET.IL להזמנות: טל. 054-4577956

ספר תורה נוסח ספרדי

באמצע כתיבת הספר.. ישירות מסופר סת"ם

"פטום הקטורת" מהודרת

בכתב מהודר של האריז"ל נוסח אשכנזי ובכריכת עור בגודל 17 על 33 ס"מ מקופלת. ישירות מסופר סת"ם

מזוזות מהודרות למהדרין

לכניסת הבית

בגודל 20 על 20 ס"מ ישירות מסופר סת"ם

הגיע ספר המאה !! עכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק ועוצר נשימה !!!

"זוהר האש" ספר הזהב 1

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. בשבעים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי הטהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים

בשפה עברית קלה ולקריאה מערנת. ואחד הפרקים מה קורה "כשיהודי מתחתן עם גויה" !!!